

Messiaanse Gemeente Bracha te Apeldoorn

Nieuwsbrief week 8, 16 Iyar – 22 Iyar 5780 (10 – 16 Mei 2020)

Ommertelling: 31 - 37

Parashat: Behar - Bechukotai

Behar (bij een berg)

Leviticus 25:1 – 26:2

Jeremia 32:6-27

Lucas 13:1-33; Lucas 4:16-21, 1 Cor 7:21-24, Gal 6:7-10; Lucas 4:16-21

Bechukotai (in Mijn verordeningen)

Leviticus 26:3 - 27:34

Jeremia 16:9-17:14

Lucas 14:1-15:32; Joh. 14,15-21, 15,10-12; Matth. 21:33-46

Door Bram vd Berg

Het jubeljaar en tekenen der tijden

Wat een schitterende inzetting: eens per vijftig jaar de samenleving resetten: geen Israëliet is meer slaaf, niemand heeft meer schulden, ieder krijgt de akkers en wijngaarden van zijn voorouders terug. Heerlijk, weer helemaal zelfstandig en opnieuw kunnen beginnen. Het is de vraag of het volk zich aan die inzetting gehouden heeft.

De coronacrisis heeft ook bij tal van denkers de gedachte aan een reset van onze maatschappij doen ontstaan: weg van massatoerisme, van de globalisering, van de macht van het geld, van hedonisme en individualisme, van sportverdwazing. Zo'n reset wordt bepleit door Piketty in zijn boek *Kapitaal in de XXI eeuw*. De kloof tussen rijk en arm wordt immers steeds groter. Het is toch ongelooflijk dat de 25 rijkste mensen samen net zoveel hebben als de helft van de wereldbevolking. En als internationaal geen schulden worden kwijtgescholden, zal er in de 'arme landen' een ongekende hongersnood uitbreken door de coronacrisis. In Israël konden door het jubeljaar die toestanden voorkomen worden.

Het Thoragedeelte waar de regelingen rond het jubeljaar worden gegeven (Lev.25) staat vòòr twee opsommingen. Eerst een van ongelooflijke zegeningen die God wil geven als gevolg van het houden van Gods geboden en dan een reeks steeds zwaardere straffen als gevolg van het verwerpen ervan (Lev.26). Die straffen zijn allemaal gekomen. Kun je daaruit afleiden dat die zegeningen ook zullen komen? Vast wel. Als Israël in de toekomst een vlezend hart heeft ontvangen en van harte Gods wetten houdt (Jer. 24 en 31; Ez. 36), zal de Here dit waarmaken. De een ziet de vervulling ervan komen in het duizendjarig Vrederijk, een ander vindt dat het samenvalt met het "aangename jaar des Heren", uit Jes. 6, het gedeelte dat Jesjoea citeerde in de synagoge van Nazareth. Dan is de vervulling ervan slechts geestelijk. Die kant zit er waarschijnlijk wel aan, maar de financiële en sociale kant is minstens zo belangrijk.

Behalve de geestelijke betekenis en het belang ervan voor de sociale verhoudingen in Israël is ook het tellen van belang. We kennen het zeven maal zeven van de ommertelling.

Daarbij gaat het om de vijftigste dag, nu om het vijftigste jaar. Dat heeft velen ertoe gebracht uit te rekenen in welke jaren het eigenlijk een jubeljaar behoorde te zijn. Als je dat dan in verband brengt met de gedachte dat Jezus' wederkomst op een Grote Verzoendag zal zijn aan het begin van een jubeljaar, zou je zicht kunnen krijgen op de datum van de wederkomst. Een voorbeeld

daarvan is Juda Ben Samuel (1215), William Whiston (1667/1752), de blogger Willem Telder en de site van Paul Dawson, *unrevelations*. Best interessant, en in de jaren 1517, 1897, 1917, 1947, 1967, gebeurden er voor Jeruzalem en de joden ook belangrijke dingen. Geen wonder dat voor 2017 de verwachting hoog gespannen was ....

Dat ook nu de coronacrisis, de sprinkhanen plaag, de klimaatverandering, de dreigende hongersnood tekenen der tijden zijn, zal geen gelovige willen betwisten, maar u weet, "als u deze dingen ziet gebeuren, hef dan uw hoofden op, want uw verlossing is nabij." (Luk. 21:28)

Door Jochanan ben Bracha

Behar. Behar (op de berg) (Lev.25:1-26:2)

G'd gebiedt een Sabbatjaar (Sjemitta) voor het Land: het 7^e jaar mag het land niet bezaaid worden. Wat vanzelf opkomt mag men eten er mag dus geplukt worden voor eigen gebruik. Na 7x7 jaar is het 50^e jaar een Jubeljaar, waarin het land ook braak moet liggen. Let wel dat er hier staat: 'Een sabbat voor de Eeuwige'.

Niet zomaar een rustperiode, maar een rustperiode die enkel en alleen aan Hem geheiligd en gewijd is. Waarom gelden de wetten van Sjemitta alleen in Israël? G'd verwijst naar het Heilige land Israël als 'Mijn land' (vers 23). Zoals G'd ook rustte op de zevende dag, zo wil Hij ook dat het land zal rusten. Die opdracht kreeg Mozes om aan het volk mee te delen, als zij straks in het Heilige land zijn aangekomen. Zij moeten elk zevende jaar het land laten rusten.

Dat het volk zich er niet aan gehouden heeft, heeft het geweten: de straf ervoor was wegvoering uit het Heilige Land zodat het land alsnog aan haar geheiligde, aan G'd toegewijde rust toekwam (Lev. 26:34-35; 2 Kron.36:21).

G'd zal zorgen voor overvloedige oogsten in de voorafgaande jaren. De echte Eigenaar is G'd Zelf (Lev. 25:23) en dat is goed om in het achterhoofd te houden, want dat is en blijft zo tot in eeuwigheid. In het Jubeljaar worden slaven vrijgelaten en krijgt iedereen zijn/haar oorspronkelijk grondbezit terug. Op andere tijdstippen kan familie een slaaf terugkopen. De prijs van grond wordt berekend naar het aantal te verwachten oogsten. Buiten het Jubeljaar om kan grond teruggekocht worden door een bloedverwant of zelfs door een ander als de oorspronkelijke eigenaar niet kapitaalcrachtig genoeg is. Je mag geen rente berekenen als je iemand geld leent. Een slaaf moet men menselijk behandelen; de heer mag hem niet met strengheid regeren. U moet hem beschouwen als iemand die tegen betaling voor u werkt of als een buitenlander bij u woont.

Bechoekotai. Bij (het aanvaarden van) mijn wetten) (Lev.26:3-27:34)

Als jullie Mijn wetten uitvoeren dan zal het land bloeien. Wanneer jullie mijn wetten overtreden dan zal ik vreselijke straffen over jullie brengen. Bij Zijn waarschuwingen over zegen en vloek hebben we in de geschiedenis kunnen zien dat men zich niet aan Zijn geboden gehouden heeft, maar God, wonderbaarlijk als Hij is, heeft het nooit opgegeven om Zijn volk te leiden, hoe moeilijk ook. Er is nu weer een staat Israël (Jes. 66:1; Amos 9:11-15; Hosea 11:8-11) en Hij is ondanks Zijn eigen waarschuwingen toch met Zijn volk bezig!

Er volgt een huiveringwekkende opsomming wat het volk allemaal zal overkomen: ziekten, oorlog, overheersing, door andere volkeren, zeventvoudige straffen, de steden zullen ruïnes worden. Dit alles als de sjemittajaren niet gehouden worden. Ook psychisch worden mensen een wrak, ze worden verstrooid en ze gaan ten onder te midden van vreemde volkeren, het land zal woest liggen. Zodra de mensen weer aan het verbond denken en boete doen, zal G'd aan het verbond denken dat Hij met de aartsvaderen gesloten heeft. Lev. 27 is het laatste hoofdstuk uit dit Bijbelgedeelte. Het is een wereldwijd gebruik dat wanneer men de laatste zin van een Toraboek heeft uitgesproken, de hele gemeente gaat staan en elkaar bemoedigt met de volgende woorden; *Chazak Chazak V'Nitchazek*, wat betekent; kracht, kracht en wordt sterk. Het betekent dat elke stap die je maakt je steeds sterker maakt in het geloof.

Door Jos Bremer

Als je niet luistert, dan zwaait er wat

Direct op het gedeelte van het Jubeljaar volgt het gedeelte over zegen en vloek. Het Jubeljaar, dat gaat over vrijheid. In het gedeelte over zegen en vloek lijkt daar niets meer van over: als je niet naar Mij luistert en al deze geboden niet doet ... nou, dan zwaait er wat. En als je dan nóg niet luistert ... dan straf ik je zeven keer erger! En als je het dán nog waagt om tegen Mij in te blijven gaan ... enzovoorts. Dan denk je toch: hoezo vrije wil? Hier regeert de angst. God de Boeman. Je laat het wel uit je hoofd om niet te doen wat Hij van je wil. Je doet braaf wat je wordt opgedragen, want je wilt niet de tering krijgen. Of met zoveel angst leven dat je al schrikt van een opdwarrelend blaadje. Of het vlees van je zonen en/of dochters eten, om maar wat van die gruwelijkheden uit deze parasja te noemen.

Als God zou willen dat het volk Israël – maar ik zou het wat algemener willen stellen – als God zou willen dat wij zouden doen wat God wil, waarom maakt hij dan allerlei regels en kijkt vervolgens toe hoe wij daarmee worstelen en hoe het ons niet lukt om daaraan te voldoen? Welke Bestuurder doet zoiets? En als het dan misgaat, want dat is eigenlijk gegarandeerd, dan worden we ook nog eens genadeloos afgestraft. Is dát een Vader? Of hebben we het hier over de grote Dictator?

Ja, we hebben de mond vol als het over de vrijheid gaat. De Tora is de onderwijzing van de vrijheid, door het bloed van Jesjoea zijn we vrijgekocht en de Geest maakt waarlijk vrij. Maar hoever gaat die vrijheid? Wat stelt het voor? De vrijheid die we onszelf aanmeten, is nooit onbegrensd. We hebben dat ook niet meegekregen. Onvoorwaardelijke liefde kennen we niet. Zelfs de beste ouders hebben zo hier en daar grenzen als het om hun liefde naar hun kinderen gaat. Dat is het beeld dat we ingeprent hebben gekregen en zo hebben we het aan den lijve ervaren.

Toch beweren we dat God ons onvoorwaardelijk liefheeft. Dat betekent dat we kunnen doen en laten wat we willen en dat God toch van ons houdt. Sta daar eens even bij stil. Het is bijna niet te bevatten: God houdt van jou, wat je ook doet of laat. Ongelooflijk, toch? Maar wat moeten we dan met deze parasja, waar we een heel ander beeld van God krijgen? Wie verklaart mij dat? Reageer via het e-mailadres info@mg-bracha.nl en dan kom ik daar volgende keer op terug.

---

7 x 7 jaren, dan het vijftigste jaar

Wat een wonder van de Here. Deze instelling van zevenmaal zeven jaren. Negenveertig jaren die bestaan uit zeven jaarsabbatten. De Here voorziet, want in het zesde jaar zal Hij zijn zegen gebieden en de opbrengst zal voor drie jaren zijn. Zesde jaar oogsten, zevende jaar Sabbatsjaar en het achtste jaar de zegen van de Here in overvloed, nog steeds voldoende voor een derde jaar. Drie jaar eten van de opbrengst van het Land. Heeft dit met de Messias te maken? Yeshua die drie jaren van Zijn leven door het land Israël ging om te verkondigen dat het Koninkrijk van Zijn Vader onder hen was gekomen. Een stukje proeven van het Koninkrijk van Zijn Vader. Hij trok rond om te verkondigen de wetten van Zijn Vader, te genezen die genezing nodig had, vrij te pleiten die gebonden was, discipelen te onderwijzen over het Koninkrijk van Zijn Vader, te verkondigen het Jubeljaar.

Leviticus 27 gaat over de lossing bij geloften. Betalen naar de waarde die het heeft. Is dat niet

wat de Messias doet, betalen en vrijkopen naar de waarde die het te lossen pand heeft? Paulus zegt hier wat over in 1 Cor. 6 en Col. 1:12-14.

Een mooi lied van Chris Tomlin, Is He worthy (Openbaring 5:-14). Klik op deze link:

<https://youtu.be/-c6pl6CaiD0>

Bert Huizing

Gebedspunten

Danken voor de regen die gekomen is.

Danken en bidden voor de nieuwe regering van Israël

Bidden om wijsheid hoe de Bracha-diensten als dat mogelijk wordt, te hervatten.

Bijbeltekst

Luk. 21:28 Wanneer dat alles staat te gebeuren, richt je dan op en hef je hoofd, want jullie verlossing is nabij.

Voor de kinderen door Leny Gaemers

Nadat Jesjoea uit de dood is opgestaan tot aan Zijn hemelvaart, heeft Hij nog veel vertelt over het Koninkrijk van God. Daarom deze keer een mooi verhaal door Josine de Jong. Jesjoea vergelijkt het Koninkrijk met een schat die iemand in een akker vond. Nou als je dit verhaal leest, begrijp je precies wat Hij daarmee bedoelt. Onder het verhaal kun je ook een kleurplaat vinden over Gods Koninkrijk.

In Ethiopië woonde, ongeveer 35 jaar na Christus, een rijke man, een Opperschatbewaarder van de Kandake, de koningin. Op een dag vond hij een schat, die alle andere schatten overtrof.

‘Klim op mijn rug, snel!’ fluistert een negerjongen. Een vriendje klimt lenig op zijn schouders. Zo kan hij naar binnenkijken in de kamer van de Opperschatbewaarder. ‘En... Wat zie je? Vertel vlug... want ik kan je niet langer houden. Wat voor schat heeft hij daar?’ ‘Even wachten. Ik zie geen schat. Kijk zelf maar...’ Ze wisselen om. Nu staat de grote door het raam te loeren. ‘Er is geen schat. De minister zit gewoon te lezen uit een boekrol. En Sarid, de paardenjongen zit naast hem...’ Dan springt ook hij naar beneden. ‘Toch moet er een schat zijn, joh! Ik hoorde hem zelf zeggen: ‘Sarid, kom vanavond bij me met je schat.’ ‘Och, joh! Je zal het wel verkeerd verstaan hebben. Jij hebt zo’n fantasie. Een schat, puh!...’ De twee jongens hollen het pad af.

‘Wat een schat is deze boekrol, Sarid.’ zegt de Minister. ‘Hij is voor mij meer waard dan goud!’ Sarid lacht. De minister zegt het zo leuk. ‘Ja, heus, doordat ik Hebreeuws heb geleerd en in jouw boek ben gaan lezen, heb ik God leren kennen.’ Hij rolt de boekrol weer dicht en zegt geheimzinnig: ‘Ik heb een verrassing voor je... Ik ben van plan naar de tempel te Jeruzalem te gaan. En jij mag mee. Hoe vind je dat?’ Sarid straalt van blijdschap. Mag hij mee naar Jeruzalem?’ ‘Heel graag, meneer.’ stamelt hij. ‘Afgesproken!’ besluit de Opperschatbewaarder. ‘Bij volle maan vertrekken we. Maar nu snel naar huis, want het is al laat.’

Maanden later rijdt er een prachtige optocht door de poort van Jeruzalem. ‘Moet je kijken,’ roepen de straatjongens. ‘Wat een mooie paarden en die dure kar. Die man is vast steenrijk.’ ‘Dat is tie zeker!’ pocht de zoon van de herbergier, ’t Is de Opperschat- bewaarder van Ethiopië en hij

logeert bij ons!' De kleurige stoet draait rechtsaf en slaat de weg in naar de herberg van Sam Ben Eli. 'Eindelijk!' zucht de Opperschatbewaarder. 'Eindelijk in Jeruzalem. Morgen ga ik naar de tempel.' Wat een schitterende tempel. De gebouwen, de pilaren, de poorten alles is even mooi. De Schatbewaarder kijkt zijn ogen uit. Hij ziet de priesters lopen en de mensen die gaan offeren in hun beste kleren. Wat jammer dat hijzelf niet naar binnen mag. Hij moet op het plein van de vreemdelingen blijven. Kijk, daar bij de trappen staat het op een bord geschreven. Zou God niet van vreemdelingen houden? Met die gedachte loopt de Schatbewaarder langs de Zuilengang van Salomo. Daar zit een oude grijze rabbi les te geven aan een paar jongens. Hij gaat er even bij staan luisteren. Met zangerige stem leest de rabbi: Laat de vreemdeling niet zeggen: "Ik hoor niet bij Gods volk, want Ik, de Here, zal hem blij maken." Wat is dat nou? Toevallig gaat het over vreemdelingen, dus over hem. Zou God hem zo goed kennen, dat Hij... 'Pardon, uit welke boekrol leest u voor, rabbi?' vraagt hij beleefd. 'Is die ook te koop?' Nee, deze niet, maar de wetgeleerde weet wel voor goed geld een andere op de kop te tikken. Je kunt je voorstellen hoe blij de Schatbewaarder is met zijn boekrol, de rol van Jesaja. Die avond zit hij bij het licht van een fakkel te lezen totdat hij slaap krijgt. Voortaan leest hij er elke dag in.

'Is alles klaar voor de terugreis?' vraagt de minister. 'Zijn de tenten gerepareerd en de paarden goed gevoed?' Knechten lopen af en aan, moeten nog vlug iets op de markt kopen, maar tenslotte kunnen ze toch vertrekken. Een joelende kinderschare holt hen na tot de poort. De reis terug naar Ethiopië is begonnen. De minister pakt zijn boekrol en gaat zitten lezen. Hardop. Het is een prachtig gedeelte, maar wel erg moeilijk. Het gaat over een man die als een lam geslacht werd. Hij deed zijn mond niet open. Wie zou die man zijn? Zou het soms over de profeet zelf gaan? 'Meneer, edele Heer!' hoort hij ineens. Er komt een man aanhollen. De Opperschatbewaarder laat de wagen stilhouden. Wat zou die man willen? 'Edele Heer,' hijgt hij, 'Neem me niet kwalijk. Ik hoorde u lezen toen u net langsreed. Maar... begrijpt u wel wat u leest?' 'Nee, eigenlijk niet. Hoe weet u dat? Kom toch in de wagen als u mij kunt helpen.' 't Is Filippus, een vriend van Jezus, die door een engel hierheen was gestuurd. Met een ruk zet de wagen zich weer in beweging. Ja, Filippus weet over wie Jesaja schrijft. 'Het is Jezus, die voor onze zonden aan het kruis stierf. Ieder die in Hem gelooft, heeft eeuwig leven.' De grote, bruine ogen van de Minister kijken Filippus ernstig aan. 'Houdt Jezus ook van vreemdelingen? Want mijn ouders waren geen Joden.' 'Jazeker, edele Heer,' antwoordt Filippus ontroerd, 'ook u mag bij Jezus' familie behoren. Geloof in de Heer Jezus en laat u dopen.'

De schatbewaarder kijkt naar buiten. Ze rijden net langs een meertje, omzoomd met riet. 'Daar is water.' roept hij blij uit. 'Wat is ertegen dat ik gedoopt wordt?' Niets natuurlijk en dus wordt de Opperschatbewaarder in het meertje gedoopt. Als hij zijn ogen weer opendoet na het dankgebed is Filippus alweer verdwenen. De Heer heeft nog meer voor hem te doen. Maar de Opperschatbewaarder vervolgt zijn reis met blijdschap. 's Avonds in de tent zit hij samen met Sarid uit de boekrol te lezen. Hij vertelt hem wat hij weet van Jezus en ook Sarid gaat geloven. 'Deze boekrol, Sarid, kan nog heel veel mensen gelukkig maken.' zegt hij. 'We moeten hem overschrijven en aan anderen geven. Dan kunnen zij ook zien wat een grote schat erin te vinden is.'

Zo komt het dat ook in Ethiopië het verhaal van de Heer Jezus wordt doorverteld.

Mattheüs 6 vers 33

Reactie naar aanleiding van deze nieuwsbrief

Als u reacties of vragen heeft over deze nieuwsbrief of de inhoud van de parashat, dan kunt u deze sturen naar info@mg-bracha.nl